

תורה, אמר איני מלמדך, אמר לו אם אין אתה מלמדני אני אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות, אמר לו בני יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק, אמר לו ומי בסכנה, והלא עגל בסכנה, אמר לו אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול, עכ"ל. ורואים שרבי עקיבא חשש ללמדו כשהיה עשרים שנה בבית האסורים, ועל זה אמר לו רבי שמעון אם אין אתה מלמדני אני אומר ליוחי אבא ומוסרך למלכות, יש לבאר על על פי כתבי האריז"ל שאין הכוונה למלכות כאן מלכות הרשעה, אלא למדת מלכות דקדושה, שבמיתה על קידוש השם נקרא, שנמסר למידת מלכות העליונה, וזה כוונתו שאם אינך מלמדני תצטרך למות על קידוש ה', כי אי אפשר לעשות התיקון אלא על ידי לימוד תורת הסוד, ובזה שורף את הקליפות ומגרש החושך ומאיר את העולם באור גדול (סוד ה'). - מהסיפור הזה אנחנו לומדים, כי אם רבי עקיבא היה לומד אצל רבי אליעזר הגדול סודות התורה, היה יכול להינצל מגזירת עשרה הרוגי מלכות, כמו רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו ע"ה, וזה מה שאמר לו רבי אליעזר תמה אני וכו', כי לימוד תורת הסוד יותר גבוה מליהרג על קידוש ה', כי כל תורת הסוד הוא שיחיו ולא ימותו, לא רק הוא, אלא מכפר ומציל את כל עם ישראל, כמו שכתב בזוהר הקדוש: **עוד אמר אליהו זכרוננו לברכה לרבי שמעון: בהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתרא. עוד בדר קכ"ד: לשון משנה רבינו לרבי שמעון. והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילף דאיהו ספר הזהר באילין לא צריך נסיון - רצה לומר: כי הלומד בספר הזהר לא יסבל חבלי משיח ונגין דישאל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.**

ועל כן לא מספיק ללמוד לעצמו, אלא צריך לזכות את הרבים וללמד ולהשמיע לכל ישראל! כי תורת הסוד נועדה להתגלות וללמד את הרבים בדור האחרון למען הכינו את העולם לקראת תורתו של משיח והגאולה שלימה.

כְּדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלַי בְּשַׁעַת הַדְּחָק

גם בשעת הדחק הזו, בל נתיאש מן הרחמים. כְּדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלַי בְּשַׁעַת הַדְּחָק (ברכות דף ט:): וְכֵן עוֹד בְּכִמְהָ דוֹכְתִי בְּש"ס, וּלְשׁוֹן בְּשַׁעַת הַדְּחָק (דוּקָא) יֵשׁ לוֹמֵר עַל פִּי דְבַרֵּי הַש"ס סָכָה (מה:): שְׁאֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (דהוא סתם רבי שמעון בכל מקום) יְכוֹלְנִי לְפָטֵר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין, מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם עַד סוֹפוֹ, וְהֶאֱחָרוֹן הַקָּבִיד כְּעַת סוֹפוֹ שֶׁל גְּלוּת אָדוֹם (שהוא קדם ביאת גואל צדק במהרה בנימינו אמו) שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הוּא שְׁעַמְד בְּנַפְשׁוֹ כְּנֶגֶד מַלְכֵי רוֹמִי (אָדוֹם) כְּדִאֲמַרְיֵנוּ בְּשִׁבְתָּ, וְעַל כֵּן אָמַר הַמֶּלֶךְ אֲזִי, שְׁמַעוֹן שֶׁגָּנָה יְהַרְגֵנִי, וּבִפְרָט בְּסוֹף יוֹמֵי אֵילִין בְּאַחֲרִית יְמֵי גְלוּת אָדוֹם, וְזֶהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּכַחוֹ וּבְכַח הָזֶהר הַקְּדוֹשׁ חֲבוּרוֹ, דִּיתְפַּרְנְסוֹן בְּדָרָא בְּתַרְאָה לְהַצִּיל מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ, וְיִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּכַחוֹ. וְאֵלוּ הַיָּמִים נִקְרָאִים שַׁעַת הַדְּחָק בְּדוּחְקָא (דְּגְלוּתָא) בְּתַר דוּחְקָא כְּמַבְאָר בְּזֶהר הַקְּדוֹשׁ, עַל כֵּן שְׁפִיר אָמְרוּ (רק בְּרִשְׁב"י) כְּדַאי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלַי בְּשַׁעַת הַדְּחָק, שְׁעוֹמֵד בְּעוֹדְנוּ בְּשַׁעַת הַדְּחָק, הִינּוּ בְּשָׂנִים הָאֵלוּ, וְעַל זְכוּתוֹ אָנוּ סוֹמְכִין כְּנִזְכֵּר. (דְּבַרֵּי תוֹרָה מִהַדְרָא ט' אוֹת לט).